

Duitsland-Engeland: 'Er is altijd iets'

Oeroude rivaliteit laat WK-koorts in beide landen oplopen

Achtergrond - 25 juni 2010

Een klassieker van de bovenste plank, dat is de wedstrijd Duitsland-Engeland van aanstaande zondag. In beide landen draaien de persen op volle toeren om oude clichés, vetes en trauma's op te rakelen. Verlost Engeland zichzelf van het penalty-trauma of zegeviert de Duitse tank?

Duitsland-Engeland is een wedstrijd met historie. Beide landen behoren op elk eindtoernooi steevast tot de favorieten maar er is één groot verschil: de Duitsers werden drie keer wereldkampioen, de Engelsen slechts een keer. In de finale van 1966 versloegen de Engelsen de Duitsers met 4-2 in de verlenging. Later bleek dat Engeland gezwijnd had: de 3-2 was helemaal geen doelpunt. Sindsdien verliezen de Engelsen op WK's altijd van Duitsland.

Net als Nederland heeft Engeland een traumatische verhouding met penalties. Tijdens het WK van 1990 en het EK van 1996 moest Engeland het in de halve finale opnemen tegen Duitsland. Negentig minuten lang hielden de landen elkaar in evenwicht, een verlenging volgde maar de duels bleven onbeslist. Beide keren schakelden de Duitsers de Engelsen tijdens de strafschoppenseries uit. De Engelsen zijn doodsbenauwd voor een herhaling. Om dat te voorkomen, zo zegt spits Daniel Defoe in *Die Welt*, "trainen wij sinds ons trainingskamp in Oostenrijk dagelijks op penalties."

Wraakgevoelens

Bij wedstrijden tussen Duitsland en Engeland is de Tweede Wereldoorlog toch altijd op de achtergrond aanwezig. Volgens weekblad *Die Zeit* zijn de Engelse wraakgevoelens sinds 2006 sterk afgenomen. Dat kwam niet alleen doordat het Duitse team attractief voetbalde maar ook omdat Duitsland als gastland verraste met een "vrolijk ongedwongen patriotisme dat vrij was van de neurotische verkramptheid van de naoorlogse jaren."

Toch kan de Britse boulevardpers het niet helemaal laten. *Die Zeit* meldt dat sommige commentatoren nog teruggrijpen op clichés als de Duitse drang naar discipline en organisatie of het beeld van de Duitse tank die overal overheen walst. Onterecht, vindt het weekblad: "Het elftal laat juist het tegendeel zien: creatief combinatievoetbal." Een overzicht van krantenkoppen in de Britse krant

The Guardian bewijst dat het nog niet voorbij is met de gespierde taal: 'Germans wurst at penalties', "Das boot is on the other foot" en "Germans...and why we love to loathe'em".

Ballack

In een artikel in *The Times* laat Michael Ballack de Engelsen weten dat de Duitsers een beetje verbaasd zijn over de rivaliteit. "Wij weten niet zo goed waarom dit zo is. Misschien komt het door 1966 en die goal die nooit goedgekeurd had mogen worden! Duitslands grootste rivaal is Nederland, onze burens, maar het is altijd leuk om tegen Engeland te spelen."

Volgens een commentator in *The Times* heeft de rivaliteit tussen beide landen te maken met een curieuze vermenging van sport en geschiedenis. Hij vergelijkt het met een voorbije liefdesrelatie. "Het is niet alsof je elkaar elke keer de kleren van het lijf wilt scheuren. En het is ook niet zo dat je op een onvolwassen manier met elkaar omgaat. Je kunt alleen de dingen die gebeurd zijn niet vergeten. En daarom is er altijd....iets."

De wedstrijd van zondag belooft een kraker te worden. Duitsland hoopt dat de blessure van Schweinsteiger meevalt. De Engelsen wachten met smart op flitsende acties van Wayne Rooney want een Engelse overwinning moet binnen 90 minuten gebeuren. Anders winnen de Duitsers geheid.

Dit is een artikel gedownload via duitslandinstituut.nl.

Artikel: <https://www.duitslandinstituut.nl/artikel/3251/duitsland-engeland-er-is-altijd-iets>